

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/68/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612200600
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5612200600.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej L. Q., M. X. XX. XXXX, trvale bytom P. B. XXX, G. C. L., zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 7057,02 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamietá.

Žalovanej sa priznáva náhrada trov konania vo výške 493,55 eura, ktoré je žalobca povinný zaplatiť advokátovi žalovanej do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 23. 1. 2012, sa žalobca domáhal voči žalovanej 1) L. Q. a žalovanému 2) Š. Q. zaplatenia 7057,02 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3927,17 eura od 4. 2. 2011 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovanú pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej dňa 4. 2. 2011 s postupcom F. Ú. Q., a. s.. F., a. s. a žalovaní uzatvorili dňa 7. 7. 2006 zmluvu k úverovému účtu alebo k číslu zákazníka 5022765621, na základe ktorej banka poskytla žalovaným úver. Nakoľko žalovaní neplnili splátky úveru riadne a včas, jeho právny predchodca vypovedal zmluvu o úvere a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy. Ku dňu postúpenia predstavovala dlžná suma 7057,02 eura a pozostávala z istiny vo výške 3927,17 eura, riadneho úroku vo výške 2464,82 eura, úroku z omeškania vo výške 596,93 eura a poplatkov vo výške 68,10 eura. Úrok z omeškania si uplatňuje dňom nasledujúcim po účinnosti postúpenia pohľadávky.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 6. 5. 2013, žalobca uviedol, že výpoveďou zmluvy nedisponuje. Dňa 17. 7. 2006 uzatvoril pôvodný veriteľ so žalovaným zmluvu o poskytnutí flexipôžičky, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 4680,34 eura, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť v 60-tich mesačných splátkach vo výške 121,15 eura, počnúc dňom 17. 8. 2006, s konečnou splatnosťou úveru 17. 7. 2011. V zmluve si účastníci zmluvy dojednali poplatok za poskytnutie úveru vo výške 24,90 eura, poplatok za prvú upomienku vo výške 6,64 eura a poplatok za každú ďalšiu upomienku vo výške 33,19 eura, poplatok za vedenie úverového účtu vo výške 1,33 eura mesačne a poplatok za poistenie úveru vo výške 3,29 eura mesačne. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky vo výške 4680,34 eura, pričom na istinu

bola započítaná suma vo výške 753,17 eura. Neuhradená istina preto predstavuje 3927,17 eura. Úrok vo výške 2464,82 eura bol vyčíslovaný v úrokovej sadzbe 18,9 % ročne. Bol vypočítaný z neuhradenej istiny ku dňu omeškania vo výške 3927,17 eura za obdobie od 18. 10. 2007 do 14. 2. 2011. Úrok z omeškania vo výške 596,93 eura bol vypočítaný z nezaplatennej istiny vo výške 3927,17 eura vo výške 5 % ročne za obdobie od 1. 2. 2008 do 14. 2. 2011. Pôvodný veriteľ odstúpil od zmluvy podaním zo dňa 27. 12. 2007, pričom ku splatnosti pohľadávky došlo ku dňu 31. 1. 2008. Poplatky boli účtované v celkovej výške 186,91 eura, žalovaný uhradil spolu 118,93 eura, preto zostala neuhradená suma 68,10 eura. Poplatky pozostávajú z poplatkov za vedenie úverového účtu vo výške 24,94 eura (1,33 eura x 16 a 1,83 eura x 2), poplatkov za poistenie úveru vo výške 75,67 eura (23 x 3,29 eura), poplatku za upomienku vo výške 86,30 eura (3 x 6,64 eura a 2 x 33,19 eura). Žalovaný uhradil na poplatok za vedenie úverového účtu 23,11 eura, na poplatok za poistenie úveru 49,35 eura a na poplatok za upomienky 46,47 eura.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 25. 4. 2014, žalobca uviedol, že ku dňu zosplatenia úveru predstavovala výška úroku 218,55 eura, vyčíslená v úrokovej sadzbe 18,9 % ročne z istiny vo výške 3927,17 eura za obdobie od 18. 10. 2007.

Vedľajší účastník na strane žalovanej vo vyjadrení zo dňa 15. 4. 2014 uviedol, že zmluva, uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými dňa 7. 7. 2006, nespĺňala náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahovala obligatórnu náležitosť, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov. Z uvedeného dôvodu sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal tiež na to, že veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Právny predchodca žalobcu od zmluvy odstúpil podaním zo dňa 27. 12. 2007, pričom splatnosť pohľadávky bola stanovená ku dňu 31. 1. 2008. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje. Nakoľko žaloba bola podaná dňa 23. 1. 2012, vzniesol námietku premlčania, navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

Uznesením zo dňa 6. 2. 2014, č. k. 10C/68/2012-64, bolo konanie voči žalovanému 2) zastavené, nakoľko pred začatím konania zomrel.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, ktorým bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené, pričom svoju neúčast' na súdnom pojednávaní neospravedlnili včas a dôležitými dôvodmi a boli zastúpení svojimi zástupcami. Súd preto vo veci konal a rozhodol v ich neprítomnosti, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Právny zástupca žalobcu na súdnom pojednávaní uviedol, že na podanej žalobe v celom rozsahu trvajú. Úrok si uplatňujú vo výške 18,9 % ročne. Úrok z omeškania bol vyčíslený v sadzbe 5 % ročne, od 1. 2. 2008 do 14. 2. 2011, t. j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru do postúpenia pohľadávky. K splatnosti úveru došlo mimoriadne, formou výpovede, dňa 31. 1. 2008, tak ako to vyplýva z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Poukázal na to, že zmluvný vzťah bol skončený výpoveďou ku dňu 31. 1. 2008, pričom premlčanie sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka.

Právna zástupkyňa žalovanej a vedľajšieho účastníka na strane žalovanej na súdnom pojednávaní vzniesla námietku premlčania aj za žalovanú. Poukázala na to, že hoci v zmluve sa uvádza, že je uzavretá podľa Obchodného zákonníka, uvádza sa aj, že je uzavretá podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Preto je potrebné na premlčanie aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Poukázala na to, že v zmluve absentuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, preto sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca sám tvrdil, že k predčasnej splatnosti úveru došlo 31. 1. 2008 a keďže žaloba bola podaná 23. 1. 2012 žalovaný nárok je premlčaný. Keďže žalobca nedisponuje listinným dôkazom preukazujúcim odstúpenie od zmluvy, je sporné, či došlo k odstúpeniu alebo k výpovedi. Preto majú za to, že od zmluvy odstúpil. Navrhol žalobu zamietnuť.

Žalovaná pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedla, že úver vo výške 141.000 Sk jej poskytnutý bol. Poplatok za vedenie úverového účtu asi bol dojednaný. Výpoveď zo strany F. Ú. Q. jej doručená bola, mohlo to byť v decembri 2007. Pripustila, že zaplatila spolu 15 splátok. Žalovaná suma je dosť vysoká, narástli tam aj úroky. Dohodu o splátkach a uznaní dlhu podpísala. Ten pán sa ponáhľal, nebolo jej jasné, o čo sa jedná. Vedela, že uznáva dlh, ktorý ešte má, bolo jej zrejmé, že sa jedná o uznanie dlhu. Toľko

však dlžiť už nemôže, keďže dlh splácala, mala by splácať menej. Poberá invalidný dôchodok vo výške 96 eur mesačne a vdovský dôchodok vo výške 220 eur mesačne. Nájomné platí 122 eur, elektriku 91 eur mesačne. Býva so synom, ktorý pracuje, má príjem 300-400 eur mesačne, z ktorého sú mu vykonávané exekučné zrážky, takže dostáva 120-200 eur mesačne. Majetok nevlastní.

Okrem výsluchu žalovanej súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to zmluvou o poskytnutí flexipôžičky, žiadosťou o flexipôžičku, Všeobecnými obchodnými podmienkami F., a. s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám-občanom, zmluvou o postúpení pohľadávok vrátane prílohy k zmluve, poštovým podacím hárkom, prehľadom histórie transakcie na úverovom účte, úmrtným listom Š. Q., dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, oznámením o splnení obchodných podmienok pre čerpanie flexipôžičky, obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 6D/1542/2009, zistiť nasledovný skutkový stav:

Žalovaná a jej manžel Š. Q. ako spoludlžníci a F. Ú. Q., a. s. ako veriteľ uzatvorili dňa 17. 7. 2006 zmluvu o poskytnutí flexipôžičky, na základe ktorej bol dlžníkom poskytnutý úver vo výške 141.000 Sk, s lehotou splatnosti 60 mesiacov, výškou úrokovej sadzby 19,9 % ročne a výškou mesačnej splátky 3649,86 Sk. Účastníci zmluvy si zároveň dojednali poplatok za poskytnutie úveru 750 Sk, poplatok za prvú upomienku 200 Sk, poplatok za vedenie úverového účtu 40 Sk mesačne, poplatok za poistenie úveru 99 Sk mesačne, poplatok za ďalšiu upomienku 1000 Sk. Pôžička bola poskytnutá dlžníkom na základe žiadosti o flexipôžičku zo dňa 17. 7. 2006. Dlžníkom bolo bankou oznámené splnenie obchodných podmienok pre čerpanie flexipôžičky dňa 17. 7. 2006.

Dňa 14. 2. 2011 uzatvorila F. Ú. Q., a. s. ako postupca a žalobca ako postupník zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetnom ktorej bolo aj postúpenie pohľadávky voči žalovanej a Š. Q. v celkovej výške 7057,02 eura, pozostávajúcej z istiny vo výške 3927,17 eura, úroku vo výške 2464,82 eura, úroku z omeškania vo výške 596,93 eura a poplatkov vo výške 68,10 eura. Podľa údaju v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok, nastala splatnosť pohľadávky k 31. 1. 2008.

Š. Q. zomrel dňa 1. 11. 2009. Pohľadávka žalobcu v rámci dedičského konania nebola vypořádavaná. Dedičmi po nebohom boli L. Q., L. D. J. Š. Q., ktorí dedičstvo nadobudli každý v 1/3-ine a podľa pomeru k hodnote nadobúdanému majetku nadobudli aj pasíva.

Dňa 23. 10. 2011 podpísala žalovaná so žalobcom dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, v ktorej uznala čo do dôvodu a výšky záväzkov voči žalobcovi, vzniknutý na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom F., a. s. na základe zmluvy zo dňa 17. 7. 2006, kde dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 3927,17 eura a príslušenstva podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie vo výške 150 eur. V článku 3) Dohody, označenom ako „Forma splatenia záväzku“, bod 3.1. je uvedené, že osoby uvedené v zmluve vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 12. 2007 (ďalej len „zákon o SÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, nakoľko žalovaná a vedľajší účastník na strane žalovanej vzniesli námietku premlčania, ktorú súd považoval za dôvodnú. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že F. Ú. Q., a. s. ako veriteľ a žalovaná a Š. Q. ako spoludlžníci uzatvorili dňa 17. 7. 2006 zmluvu o poskytnutí flexipôžičky, na základe ktorej bol dlžníkom poskytnutý úver vo výške 141.000 Sk, ktorý sa zaviazali splatiť 60-timi mesačnými splátkami vo výške 3649,86 Sk. Keďže zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľmi, jednalo sa o zmluvu spotrebiteľskú. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní mal súd preukázanú zo zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej medzi F. Ú. Q., a. s. a žalobcom dňa 14. 2. 2011, predmetom ktorej bol aj postúpenie žalovanej pohľadávky. Nakoľko žalovaná a vedľajší účastník na jej strane vzniesli námietku premlčania, súd skúmal, kedy sa stala pohľadávka splatnou a či žalovaný nárok bol uplatnený na súde v priebehu plynutia premlčacej doby. Keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je trojročná. Medzi účastníkmi konania nebol sporný dátum splatnosti žalovanej pohľadávky, ktorý vyplynul aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Podľa tvrdení žalobcu, ktoré žalovaná a vedľajší účastník na strane žalovanej nespochybnili, pohľadávka žalobcu sa stala splatnou dňa 31. 1. 2008. Sporný bol právny dôvod, na základe ktorého došlo k splatnosti pohľadávky. Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že jeho právny predchodca zmluvu vypovedal. Rovnako na súdnom pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol, že k splatnosti úveru došlo na základe výpovede, k 31. 1. 2008. V doplnení žaloby však žalobca tvrdil, že pôvodný veriteľ od zmluvy odstúpil podaním zo dňa 27. 12. 2007. Vzhľadom na dĺžku premlčacej doby, dátum splatnosti dlhu, ktorý nebol medzi účastníkmi sporný a dátum uplatnenia nároku na súde, súd nepovažoval za hospodárne vykonávať ďalšie dokazovanie na preukázanie právneho dôvodu splatnosti dlhu keď, navyše, žalobca súdu oznámil, že výpoveďou zmluvy nedisponuje. Keďže k premlčaniu dlhu došlo uplynutím trojročnej premlčacej doby, t. j. 31. 1. 2011 a žaloba bola na súde podaná dňa 23. 1. 2012, je žalovaný nárok premlčaný. Žalovaná síce dňa 23. 10. 2011 podpísala dohodu o splátkach a uznaní záväzku, avšak v tom čase už bol jej dlh premlčaný. Uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon zakladá vyvrátenú právnu domnienku, že dlh v čase uznania trval. Na nastúpenie právnych účinkov uznania dlhu je potrebné, aby dlžník písomne uznal, že zaplatí svoj dlh, určený čo do dôvodu a výšky. Uznaný môže byť aj dlh premlčaný, takéto uznanie však zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase uznania len vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, o jeho premlčaní vedel. Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázané, že žalovaná v čase uznania dlhu o jeho premlčaní vedela. Naopak, pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že jej nebolo jasné, o čo sa jedná, vedela len, o aký dlh za jedná. Z uvedeného vyjadrenia žalovanej nie je možné vyvodiť jej vedomosť o premlčaní dlhu v čase podpisu dohody.

Navyše, súd považoval dojednanie, uvedené v článku 3.1 dohody za absolútne neplatné, z dôvodu jeho rozpornosti s dobrými mravmi. Vyhlásenie o vedomosti dlžníka o premlčaní dlhu je v dohode obsiahnuté v článku 3), označenom ako „Forma splatenia záväzku“. Vyhlásenie o vedomosti o premlčaní dlhu je však jednoznačne úplne iný inštitút ako forma splatenia záväzku, nemá s formou splatenia záväzku žiadnu súvislosť, zvlášť, keď uznanie záväzku bolo upravené v samostatnom článku 2. Navyše, vyhlásenie je zaradené na konci ustanovenia o výške splátok a dátume splácania dlhu (ktoré dokonca nie sú ani vyplnené), kde pozornosť spotrebiteľa môže uniknúť. Takéto umiestnenie vyhlásenia o vedomosti o premlčaní dlhu, ktoré má závažné právne následky v majetkovej sfére spotrebiteľa, je rozporné s dobrými mravmi a následkom toho neplatné.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd v konaní v plnom rozsahu úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov vo výške 493,55 eura, a to tarifnú odmenu za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vo výške 237,34 eura a účasť na súdnom pojednávaní dňa 28. 4. 2014 vo výške 118,67 eura, keďže išlo o spoločný úkon pri zastúpení dvoch osôb, a to aj vedľajšieho účastníka na strane žalovanej (§ 13a ods. 1 písm. a/, d/ citovanej vyhlášky v spojení s § 10 ods. 1 a § 13 ods. 2 citovanej vyhlášky), režírný paušál k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2014, a to k prevzatiu a príprave zastúpenia vo výške 8,04 eura a k účasti na súdnom pojednávaní dňa 28. 4. 2014 vo výške 1-ice, t. j. 4,02 eura, keďže išlo o spoločný úkon pri zastúpení dvoch osôb, (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky), náhradu cestovných výdavkov za účasť na súdnom pojednávaní dňa 28. 4. 2014 vo výške 1-ice celkových výdavkov vo výške 86,43 eura, t. j. 43,22 eura (keďže išlo o spoločný úkon pri zastúpení dvoch osôb) na trase Lučenec- Liptovský Mikuláš a späť, spolu 320 km, pri použití osobného motorového vozidla substitučného právneho zástupcu žalovanej značky Opel Vectra, evidenčné číslo LC096BK (§ 15 písm. a), § 16 ods. 4 uvedenej vyhlášky v spojení s § 7 zákona číslo 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov), a to základnú náhradu 0,183 eura x 320 km, t. j. 58,56 eura a náhradu za spotrebované pohonné látky 320 km x 6,5 l/100 km (spotreba) x 1,34 eura/l (cena paliva), t. j. 27,87 eura a DPH 20 % z priznanej tarifnej odmeny, režírného paušálu a náhrady cestovných výdavkov, t. j. zo sumy 411,29 eura, čo činí 82,26 eura. Nakoľko žalovaná bola zastúpená advokátom, súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť náhradu trov konania advokátovi žalovanej. Súd nepriznal žalovanej náhradu za stratu času, nakoľko cesta na súdne pojednávanie nebola vykonaná advokátom, ale advokátskym koncipientom, ktorý je zamestnancom advokáta žalovaného. Advokátsky koncipient teda pri ceste na súdne pojednávanie plní svoje pracovné povinnosti v rámci pracovnej cesty, na ktorú bol ako zamestnanec vyslaný. Advokátovi prislúcha náhrada za stratu času v zmysle § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky preto, že počas cesty nemôže vykonávať iné povinnosti. Počas cesty advokátskeho koncipienta na súdne pojednávanie však advokátovi ako jeho zamestnávateľovi strata času nevzniká.

Súd vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Vedľajší účastník na strane žalovanej je občianskym združením, predmetom činnosti ktorého, podľa predložených stanov združenia, je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník preto, vzhľadom na základný cieľ činnosti, za účelom ktorého bol zriadený, musí byť spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi relevantnú právnu pomoc v súdnych konaniach. Skutočnosť, že vedľajší účastník bol zriadený s cieľom ochrany práv spotrebiteľa predpokladá, že má zabezpečený dostatočný odborne spôsobilý personál na výkon činnosti, za účelom ktorej vznikol, a preto sú trovy konania, ktoré mu vznikli tým, že sa v súdnom konaní dal zastupovať advokátom, neúčelne vynaložené. V občianskom súdnom konaní súd môže priznať účastníkovi len právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd trovy konania,

pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, uplatnené vedľajším účastníkom na strane žalovanej, nepovažoval za vynaložené účelne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.